

3. Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

2. Men en blid ur rötter blänste
från en ungling, stän och stän;
Zithra dånst och stänst:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

1. Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

Zithra.

9. Du, du som förstörert ett falsk,
kommer från så glad, prest på lagst;
och hans ante, det i sula glas,
indvartar sig på hela lagst.

8. Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

7. Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

— 4 —

GS 113

Fem stycken valda

W i s o r,

Den Första:

Bacchus först var men'ska som en ann, 2c.

Den Andra:

Lätt som Westan, ren som dagen, 2c.

Den Tredje:

Dig, Ensamhet, dig helgar jag min röst, 2c.

Den Fjerde:

Må hwem som helst med dräplig tunga, 2c.

Den Femte:

Jag drömde att jag henne såg, 2c.

6. En enda nåd, O Her! jag mitt lif,
och jag din öfverhöfverhet;
här mig förgehet, mig förgehet;
och, milde Zithras, stän och stän;
Zithra dånst och stänst:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

5. Der lerar jag, der skrattar jag dunn,
för breiter, att jag forsom nunt;
och, milde Zithras, stän och stän;
Zithra dånst och stänst:
"Sattigt flygta glädsens dagar,
vindar och vingar, glädsens dagar,
den betagna Zithras lagar:"

4. Mitt blicka guds, och i det första far,
här smärta en en till att rida,
der jag bland minnets barmar gar,
uppå ruinens af min lyda.

3. Ja, all är det. Naturens sula sind
för i skuggan, för i skuggan;
som all med sula sind;
för i skuggan, för i skuggan;
som all med sula sind;
för i skuggan, för i skuggan;

2. Se, på gånns hand den myrkrans förstör,
som mig af färdens war funder,
min sula sind, och det
i sula sind, och det

1. Ensamhet, dig helgar jag min röst,
en sula sind, och det
i sula sind, och det
i sula sind, och det

Ensamheten

— 5 —

— 8 —

Drömmen.

Jag drömde att jag henne såg,
stän, som i syn en wacker stjerna,
i hvarje klick den godhet såg,
som jag sett ofta, ser så gerna;
jag wakenade, min drömm war sann,
jag godhet i det blickar sann. 2c.

2. Jag drömde att hon satt, en gång,
inwid min sida för att höra
min Zithras toner och min sång,
som tycktes hennes hjerta röra.
Jag wakenade, hon satt hos mig,
och sade ömt: jag tackar dig. 2c.

3. Jag drömde att uti en lund,
förtroligen wi begge gingo,
att med hwart steg i hvarje stund,
wi liksom nya fånlor fingo.
Jag wakenade, jag wakenade,
ty jag wid hennes sida gick. 2c.

4. Jag drömde att hon kyssade mig,
att till mitt bröst jag henne tryckte,
så wänstapsfullt, så innerligt;
men att hon sig ifrån mig ryckte.
Jag wakenade, min drömm war sann,
hon hade styt, och hon försvann. 2c.

5. Måhitta förat Klockans hjerta,
 Svand fudar, fönar, fräls och smärta;
 Stå väl! kan bli det som till flut.
 Svand som hande tussende förut,
 Den stadens Klocka för besänna,
 Då mångad på stors på hans kända
 Ar ungfarsliffwet sällast är. :
 6. Jag frustar och friter i kånar,
 Det är för mig som jag har wänar,
 Och jag har lugn, så nart som jag;
 Säg mig då, hwarstär till jag,
 Zä mig en hufvud som jag kånar,
 Det fanns ju stors hos mina Brannar.
 7. En nart, och jag går ut i Staden,
 En nart kaffiummer på rummaren,
 Jag äter mitt goda hos Cephe,
 Och jag suppar hos Jos Jule;
 På Wästen med Xanten jag friter;
 Mit, minna jag ej beller:
 Ar ungfarsliffwet sällast är. :
 8. Om jag vill till och enstaka wara,
 Svand mig i någon stads
 Ar kånar, och i en hufvud stads
 Och ar jag någon gång på stads
 I lugn jag sefwer af mig stads
 Och jager, nart jag fater fater:
 Ja! Ungfarsliffwet sällast är. :

— 7 —

Ungfarsliffwet.

Må hwem som helst med dräpelig tunga,
 Om åktenköpets sällhet sjunga,
 Om ungfarsliffwet sjunger jag;
 Om friheten och dess behag.
 Jag hymens wärde ej förnekas,
 Men i mitt wal jag aldrig twefas,
 "Att ungfarsliffwet sällast är." :

2. En ungfarsliffwet gör hwad han behagar,
 Ar herre öfwer tid och dagar,
 Och han är till för något blott;
 Då det är åtta mannens lott,
 Att hos en end och swartsjuk Qwinna,
 Med ånger alla dagar finna,
 Att ungfarsliffwet sällast är. :

3. Wißt är det sannt, att åtta bandet
 Politisk nytta gör åt landet,
 Och ett moraliskt wärde har;
 Ett gilladt bruk från gamla dar.
 Men, frågar någon em mitt tycke,
 Jag svarar: (ingen det förtycke);
 Men ungfarsliffwet sällast är. :

4. Jag söker endast stämt och löjen,
 Jag njuter utaf alla nöjen:
 Spectakel, Bal och Landparti,
 Och är beständigt glad och fri.
 Jag aldrig rädd på dörren gläntar,
 Svarlakanslärar mig ej wäntar;
 Nej! Ungfarsliffwet sällast är. :

Bacchi Wandring.

Bacchus först war men'sa som en ann,
 tråkade igenom lifwets öden;
 men han war en stor, owanlig man, —
 flere män, bli Gudar efter döden.

2. Wan att kroppsligt här på jorden gå,
 från den ena källan till den andra,
 han, som ande, började också,
 mellan dödlige öpnlig wandra.

3. I en Diemert's Kejsare han for;
 Kejsarn drack och såg ej dolda lister,
 förrän Krenan till hans yngre bror,
 såldes af en nyfter Stats-Minister.

4. Guden i en Kloster-Prior gick,
 som war semt hos Munnor på förrättning;
 Patern respas ur cellulen fäst,
 se'n han wisat sig i öfwerfättning.

5. Han tog husrum hos en Sjö-Kapten;
 Skepparn råfode på däcket halka, —
 tung han föll i hafwet, som en sten,
 och i bøljan drack en ewig swalka.

6. Bacchus flyttade i en Poet;
 Winets vra öfte rimmets vra,
 Skalden i Bricole wann ryktbarhet,
 och blef ständ, i stället för sin lyra.

— 6 —